

El Vendrell participa a l'Any Carner per la vinculació del poeta amb Apel·les Fenosa

L'escultor va retratar el poeta a París l'any 1948

Carner, Fenosa, exposició | L'escultura Violiniste

La Generalitat de Catalunya ha declarat L'Any Carner, que se celebrarà fins ben entrat el 2021, en commemoració del 50è aniversari de la mort del príncep dels poemes. El 4 de juny de 1970 Josep Carner moria a Brussel·les, al seu domicili, al carrer Lincoln 64 (<https://www.google.com/maps/search/carrer+Lincoln+64?entry=gmail&source=g>) (al sud de la ciutat, al municipi d'Uccle / Ukkel).

L'esdeveniment desplegarà un gran nombre d'activitat, de tota mena i per a tota mena de públics. Les línies mestres abracen tots els camps literaris que ell va conrear (i també aquells àmbits en què d'altres artistes han situat la seva obra: la cançó, el teatre).

El Vendrell participarà en l'Any Carner amb una exposició a la Fundació Apel·les Fenosa que es presentarà a començaments de l'any vinent i que il·lustra la relació d'amistat entre el poeta i l'escultor. La mostra estarà comissariada per la Fundació Apel·les Fenosa juntament amb el comissari de l'any Carner, el catedràtic Jaume Coll, i marmessor de Josep Carner.

Fenosa va retratar Carner a París, l' any 1948. L' obra va ser feta al taller de l'escultor el 10 de novembre (x-apple-data-detectors://5) . El poeta el va correspondre amb un poema excepcional ?L' hamadriade del violí?, basat en l'escultura ? Violoniste?, que Fenosa havia exposat a la Galerie Dubourg dos anys abans.

La Fundació Fenosa conserva tota la correspondència entre Carner i Fenosa, amb documents excepcionals, com el suport que l'escultor va donar a la candidatura de Carner a Premi Nobel de Literatura.

L'exposició es centrarà en aquesta amistat i en l'organització dels Jocs Florals de la Llengua Catalana, celebrats a l'auditori de la Sorbonne de París l' any 1948, que va presidir Carner i on Nicole Fenosa va ser Reina de les Festes. Amistats comunes, com els escriptors Mercè Rodoreda, Armand Obiols o Josep Palau i Fabre apareixeran en un entorn d'exili i redreçament de la Cultura Catalana.

L'Hamadriade del violí

UNA ESCULTURA DE FENOSA

Bella hamadriade,
en els teus braços, espatlla i si
acotxada d'un violí,
sols en parença sones tan fi
per a una nova secreta oïda
ara en els nostres ulls assolida?
I, de mirar-te, pren embranzida
alguna música que ve de mi?

Ets arbre, l'èsser que un cant trastoca,
i retirances prens d'immortal.
Les teves cames són dins la soca.
És el teu ventre son vegetal,
oh només viva de sina endalt!
Damunt la teva cinta indistinta,
tota l'escorça de nou es pinta
amb comes roses i amb ulls de cel;
i si topessis amb ta mirada
donzell fent via per la contrada,
tu, malcontenta ja de ta rel
i adés ardida i adés poruga,
exiliada del teu descans,
respiraries feble i feixuga
i es dreçarien tos pits infants.

Però menysprees tota mudança
i en tu s'amaga tot pur esment.
Ton coll, tos braços, ton si dorment,
en replegant-se
manyagement,
l'ordre desvetllen d'unes sores
veus encantades, i sols adores
d'una joguina de fusta el plany.
I s'hi concerten murmuradores
fresses de rama, sospirs de tany.
L'arbre que fores

és arbre encara, com era antany.

Si, fulles vives, tes mans són franques,
el cap inclines, les celles tanques,
que a tu mateixa només respons;
plegues els braços, tes dues branques,
per emparar-hi ton niu de sons.
I en la lliscada de la cantúria,
emplena l'antre de la boscúria
la cantadissa d'ocells i fonts.

Bella hamadríade
del violí,
de tots remota, secreta en mi!
En volent heure't, una abraçada
regularia malaguanyada,
i la besada
mai els teus llavis no sap collir,
oh fusta i càntic que un déu junyí!